

od smeha padel v nezavest. Hitro so pritekli grajski hlapci ter ga začeli ribati in polivati z vodo. To učinkovito zdravilo je grofa hitro spravilo k zavesti. Bilo pa je ravno prav. Kajti Tijek je že »priromal« skozi grajska vrata. Grof ga je seve bogato nagradil ter mu postregel z jedačo in pijačo, dočim sta »pametna« brata doma požirala sline in predla pajčevino v želodcu.

Tijeka pa je doletela še druga čast. Grof ga je namreč vzel v službo za grajskega hlapca.

6. Tijek obira češnje

Nekoč pošlje grof Tijeka, svojega novega služabnika, obirati češnje. Pa pride ta čez dve uri nazaj s prazno košaro.

»Kje imaš češnje?« zakriči grof.

»Žlahtni gospod grof,« de mirno Tijek, »kar sem jih nabral na drevesu, sem zanesel v košaro na tleh, pa so prileteli škorci in mi vse pozobali.«

»Čakaj, tiček, ne boš ga. Grem s tabo in bom pod češnjo pazil na košaro,« pravi grof in gresta zopet po češnje.

Tijek je bil zopet eno uro v vejah, toda ko ga grof pokliče, naj pride doli s češnjami, prileze z drevesa praznih rok.

»Kje so češnje?« zavpije razjarjeni graščak.

»Na drevesu, žlahtni gospod. Ko sem jih hotel obirati, se spomnim, da bi vam lahko katera padla na glavo, zato sem jih raje pustil v božjem miru.«

»Budalo,« pravi grof, »mar meniš, da so češnje buče? Le brž nazaj in bodi

brez skrbi, če mi katera pade na glavo.«

Tijek je molče ubogal. Šent pa si je že prej nabral polne žepe kamenja in ko je prilezel do prve veje, trešči z vso silo kamen graščaku na glavo.

»Ojoj,« zavpije grof, »kaj pa delaš, zlodej?«

»Češnje obiram,« odvrne mirno Tijek. »Kaj vam je že katera padla na glavo?«

»O nič hudega,« pravi grof in požre bolečine.

Čez nekaj časa zopet prižvižga kamen na grofovo glavo.

»Sapramiš,« zatuli grof. »Hajdi doli! Naj vrag vzame te češnje, jaz jih ne maram!«

»Saj sem pravil, da so te češnje vražje,« razlaga Tijek ter strumno koraka poleg grofa v grad s prazno košaro, dočim se jih je sam došteno nazobal.

(Dalje prihodnjič.)

Zazveneli so kraguljčki

*Čez poljano tiho
zazveneli so kraguljčki,
in snežinke bele
zablestele kot draguljčki.*

*Žalostno so ptičke
trudne glavice sklonile,
ko snežinke mrzle
hladno zemljo so pokrile.*

*Padale snežinke —
svetli biseri — draguljčki,
in k pogrebu ptičkam
zazvonili so kraguljčki.*

Mano G.